

kan se bort fra Manglerne? Det er sagt i Folketinget, at for mig var denne Ordning uacceptabel, fordi den brød med Ikke-Præferencetanken. Ja, det er ganske rigtigt: hvis virkelig den Ordning, som her foreligger, militært set er værdiløs, er det klart, at saa bryder den med Ikke-Præferencetanken. Hvis den derimod i Stedet for at være værdiløs sikrer mod, at København ved Overtagelse kan tages af et Landgangskorps, som er forsynet med Feltartilleri, er det ikke rigtigt at sige, at den bryder med Ikke-Præferencetanken. Det er herpaa, vi ville have Svar. Vi ville stille Spørgsmaalet klart, og vi ville have Svaret klart. Herpaa beror det, om vi kunne stemme for dette Lovforslag eller maa gaa til at forkaste det.“

Madsen-Mygdal (L. Sp. 103): . . . „Men nu er der uheldigvis adskillige af disse Ændringer, som jeg ikke synes om, som jeg har adskilligt imod, og jeg skal nævne ganske enkelte af disse Ændringer. Da vi i Forsvarskommissionen gik til en Forøgelse af Rekrutmassen paa henimod 3,000 Mand aarlig, var det klart, at vi maatte se, om vi kunde indføre nogen Besparelse for at dække dette store Plus, der kom ved denne aarlige Forøgelse af Rekrutmassen, og saa stillede vi et Forslag, som jeg var overordentlig glad ved, om tredelt Rekrutuddannelse, et Forslag om, at Rekrutterne skulde uddannes i 3 Hold, indkaldes den 1. Januar, den 1. Maj og den 1. September. Saa gav vi efter med Hensyn til Tjenestetiden. Vi gik ind paa de 6 Maaneder, medens vi ellers havde holdt paa 5, thi vi tænkte som saa: Naar vi kunne gennemføre denne tredelte Rekrutuddannelse, indføre vi en væsentlig Besparelse i Tjenestedagene, idet nemlig Eftertjenesten for Fodfolkets Vedkommende og tillige for enkelte andre Vaabens Vedkommende fuldstændig kunde stryges, og det betød en klækkelig Nedgang i Tjenestedagene. Ved Siden deraf foreslog vi en Genindkaldelse paa 30 Dage og en anden paa 14 Dage. Denne Ordning have de sagkyndige ikke villet anerkende, de have endogsaa, saa vidt jeg har hørt, villet erklære den for umulig. Jeg mener, den er saa simpel, som at to og to er fire. . . . Men det skal jeg ikke opholde mig videre ved, fordi der i dette Forslag er adskillige Nedsættelser i Tjenestedagene, som betyde noget. Jeg skal, som sagt, ikke af den Grund modsætte mig Forslaget. Saa er der et andet Forslag om Forstærkningens Indkaldelse. . . . Det foreslaas her med Hensyn til Forstærkningens Indkaldelse, at den skal være obligatorisk. Der staar ikke, at den *kan*, men at den *skal* indkaldes. Det har jeg ikke saa lidt imod, og det har jeg kæmpet imod saa at sige hele den Tid — og det er jo mange Aar —, dette Spørgsmaal har staaet paa Dagsordenen. Saa er der en tredie Ting, det er disse Fløjforter, som den